

си второй путь прощеніе на негова-та погрѣшка, подновлявашъ напominаніе-то на писуваніе-то, кое-то си пріялъ.

48. По-вече е потребна глава-та, коя-то се труди, нежели оная, коя-то много говори.

49. Толкова е да посадишъ цвѣтове въ една неспособна земля (боклукъ), колко-то да сторишъ добро на одного неученаго, или негоднаго чelовѣка.

50. Во всяко обхожденіе или сообращеніе, или содружество, не се улавяй въ нѣчто, което да се относя общо въ работа-та на всичкы-те, защото-то ако бы дѣло-то да излѣзе на добро, содружество-то отдава добра-та удача на себе си; ако ли бы излѣзло на зло, всякій отдава на тебѣ погрѣшка-та.

51. Скорби-те, и безспокойствія-та, кои-то се терпятъ съ лютость, даватъ по-голъма мука, отъ кога-то се съ великодушіе терпятъ.

52. Когда душа-та ще да си отиде отъ тѣло-то, что ползува да умре чelовѣкъ отъ горѣ на царскій прѣстолъ, или отъ горѣ на земля-та?

53. Колко-то по-вече е тайна злоба-та на неприятели-те, толкова по-мало да предавашъ дерзость-та си въ тѣхъ.

54. Приемай примѣръ отъ прarодители-те си, и подвизавайся да чинишъ добры дѣла.